

על עיסקי משפחת ראש עירית בת-ים

העיר הנאמנים, והחקירות נסגרו — בפזון, לשמחת החוקרים הטרוידים.

★ ★ ★
דויד' השני
ר' אצנו עולה על מה שנעשה בערים אחרות. אבל עובדה היא, שעל בתיים ועל בן ארי דיברו ברחבי הארץ יותר מאשר ב" ערים אחרות.

לא פעם גם הגיעו הדיבורים לאוזניו של בן-ארי. הגבר בן 54' השיב תמיד בצחוק ובמשיכת-כתף. כאילו אמר: "סתם השמצות".

עסקנים ומכרים נוהגים לקרוא לו "דויד'ל השני" — במקביל ל"דויד'ל הראשון". הוא דויד בן-גוריון. שכן גם דויד בן-ארי בא מפלונסק. אך חרף הדמיון במוצא, יש הבדל גדול מאוד: דויד בן-ארי לא למד לצפצף על שמועות ורינונים. בתוכו פנימה לא יכול היה להתחרר מן הדאגה, שיום אחד בכל זאת יתפוצץ משהו.

לכן אמר לא פעם שהיה רוצה להחזיר מכהונתו. לולא הסתבכה העירייה בהוצאה של מיליון ורבע ל"י על בניית ביתה החדש, במקום חצי מיליון כמתוכנן, היה מן הסתם דויד בן-ארי כבר אונה פרטי כיום. אולם בגלל החובות, החליט להישאר ול"חלק את העירייה מן הסבך.

★ ★ ★ חזקת הזהב

בנין העירייה בנוי בצורת פירמידה הפוכה. מצבת-עד לחריפותו, מופנה נאמנותו וכשרונו של בן-ארי, אימרים מקורביו, במידה רבה של צדק. שכן בן-ארי הוא אדם דינמי, חרוץ ושקדן.

אולם הפיראמיה אינה קשורה רק במחשבת ברת נאצלות. הבניין הצבעוני אינו רק מסמל את צאתה של בתיים מן החלק ה"מיושב אל החולות השוממים של שפת הים. הוא מסמל גם מיסחה בקרקעות, עליית

שבוע היה אחד השבועות הסחוחים ונעימים בחייו של דויד בן-ארי, ראש עיריית בתיים. תחילה ידעו רק מעטים שמהו מעיק עליו. כי במשך יומים-שלושה לא הוכר שמו בפירוש, אלא נכתב על "ראש עיר מסויים". אך לאחר מכן כבר הופיע שמו בעתונים — בהקשר עם עיסקה מסויימת של אחותו, ועם כתבה שהופיעה בגליון ראש-השנה של דבר אר"ות טיפוסים שהצליחו להתעשר ולהיראות בכל זאת עניים.

הכתבה לא גרמה בשעתה שום סנסציה. האיש היחיד שראה צורך נפשי עמוק להי"גיב עליה היה עובדיה פורת, חבר מזכירות ועדת הביקורת של ההסתדרות. הוא הריץ מכתב למערכת דבר, בו תבע לטוהר את מתנה מפא"י. מערכת דבר דחתה את פיר"סום המכתב, נאלצה לפרסמה השבוע, עקב לחצו המתמיד של פורת. רק משפורסם המכתב, זכתה אותה כתבה בדבר לתשומת לב נרחבת.

דובר בה בראש עיר, אשר הכתב — בדוך הדר — העניק לו שם בדוי. כתב הדר — אשר שליוני, שהצליח להפוך עיריית-פתוח קטנה לעיר של ממש: כנחשו מפלגת-פועלים... עמד בראש ה"מאבקים החשובים ותבע, בצדק, להכיר בו כראוי לנחירות חזרות לתפקיד הרס.

הכל התנהל כשורה — עד שיום אחד התברר התושבים כי הוא השקיע סכום ניכר — מאות אלפי לירות — בחברת השקעות משותפת לו ולאחים אור, ש"נעודה לקדם של פיתוח המקום. חוגים יזוע"יבר מיהרו להכחיש את הידיעה. היתה זו, כנראה, רק שמועות-שוא; בסעות ייחסו לו השקעת אחותו בחברה ויש ביני"מאנשיו בסלפון. האם אסור לאחיה להזמין לארוחת-ערב?

אפילו מיפגל הרמאויות של המשטרה נד"רש להבהיר כמה נקודות סתומות בעיטקות אלה, שלא לדבר על סוסדות מפלגתיים לבקורת: תמיד הגיעו לחומה אסומה של אורחי העיר הנאמנים, המטרבים לשתף פעולה עם החוקרים...

★ ★ ★ את מי זה מעניין?

התעניינות ונפת-אופרית במאמר הישן יצרה מצב בלתי-הוגן לפחות מבחינה אחת: קיימים ראשי ערים רבים של מפא"י, וליותר מאחד מהם יש גם אחות. ובחודאי על ראשו של יותר מאחד מהם בוער הכובץ. מי מהם שימש השראה לכתב דבר, כמקור של "אשר שליוני"? מחקר השחאתי קצר פתר את התעלומה: עיריית-פתוח שהפכה לעיר ממש — בתיים. עם קום המדינה מנתה אלף תושבים, כיום 50 אלף. עסקן מפלגת-פועלים שנבחר ב"בחירות חזרות — בן-ארי. חברת הפיתוח של האחים אור, היא חברת הפיתוח של האחים מאיר. האחות שקנתה מיגרשים — הלה דוברושקלונקה, אחותו הרחיקה של דויד בן-ארי. אלא שלא היתה צריכה לשמוע את הרמו דחקא בשעה שאחיה שוחח בסלפון, והוא לא היה צריך להזמין אותה לארוחת-ערב. שהרי היא גרה באופן קבוע בכיתה המרהיב ב"בתיים.

★ ★ ★ פרטים נוספים מעירו של "אשר שליוני"

המחאמים למציאות בתיים של דויד בן-ארי: המשטרה חקרה עיסקות הקשורות ב"כחות, מוסרות הביקורת של מפא"י וה"הסתדרות נדרשו אף הם לחקור. אפילו מבקר המדינה נתבקש על-ידי אורחים לספר, אך כולם הגיעו, להלומה האסומה של אורחי

דויד בן-ארי

הגובל עם השדרה, את הפרש הערך אפשר לחשב ברבבות ל"י.

עוד עיסקה בת-ימול של בנימין: עוד בזמן שתולות ראשון-לציון היו סתם חולות, ולא נראתה כל אפשרות שאי-פעם תינתן רשות להפוך אותם למיגרשי-בנייה, רכש בנימין 350 דונם, שהשתרעו על פני הגושים 5026'5027.

והנה התפתחה מלחמה עזה בין עיריית בתיים לבין משרד הפנים, שירשה לעירייה להרחיב את תחום שיפוטה העירוני על חלק מחולות ראשון. זה לא היה פוגע בבצעים. זה רק היה הפוך חולות בלתי-מוגדרים לשטח-בנייה עירוני. וכך באמת קרה. שר הפנים, שהתנגד תחילה, נכנע

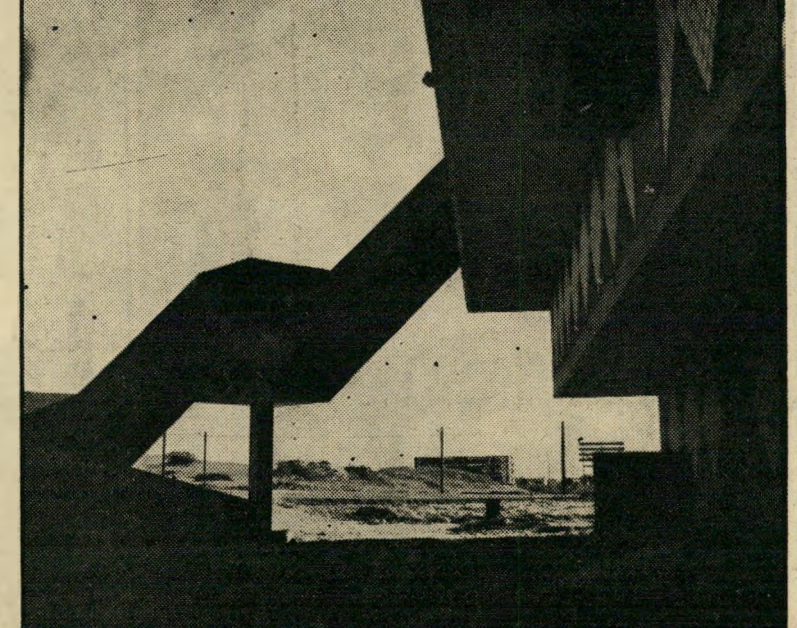
★ ★ ★ האחות והאח

ראש העיר טען, כי קרוביו לא ידעו מעולם על תוכניות-פיתוח, ולא רכשו

מחירים של חולות הסביבה עד כדי כך, שכל גרבר שוה כיום את משקלו בזהב טהור. היה זמן, שתושבי העיר האמינו כי עירייתם החדשה תעמוד במרכז העיר, ב"סוף רחוב הרצל המיושב, הוזמנו נכבדים, הונחה אבן-פינה, בן-ארי נאם ותזמורת כלי נשיפה השמיעה נעימות עליוות. אבן-פינה עוד מונחת שם, הרוחק מן הפיראמיה ה"הפוכה של היום. כי ללא כל הוזהרה, הועתק מקום העירייה אל החולות הרחוקים.

קרקעות שערכן עלה עקב ידיעה-מראש של תוכניות-הסיתות. כדאי לבדוק מה קרה עם חלקה מסויימת.

חלקה 53, בגוש 7140 עברה כמה ידיים עד שהגיעה — בצורת חברה בע"מ — לידי בנימין בן-ארי, אחי ראש העיר בתיים, ר' אריה פוקס, גיסו. באורח פלא, נעשה שינוי קל בתוכנית העיר. רחוב הנרייטה סולד נהפך לשדרה ובן-לילה מותר היה לבנות יותר קומות על חלקה 53 בגוש 7140.

בית ליד בית
תמונה זו צולמה מחצר בית עיריית בתיים. מבעד למדרגות מות, המוסק בקצה שטח החולות, הבניין עומד על מיגרש השייך לאחותו של ראש העיר, ואשר בגלל חקמת בית העירייה החדש במקום שחזרו פלאים, כאשר מגרשי הסביבה.

מחיר שני הגושים הרקיע לשחקים. כולם שותפים

ההגנות מחייבת לציון, כי לא רק ים. עינם אינה צרה. הם נותנים לכולם להרחיב. לדוב דויטש, למשל, סגן ראש העיר מטעם המפד"ל, מנהל סניף בנק ה"פועל המחוזי במקום וראש המועצה הדתית בבתיים. עם קום המדינה היה עני מרוד. כיום הוא עשיר מופלג, חי בוילה דר"קומתית הנוספת זהב. מניין התעשר?

יש גם אפרים ומברג, שהוא דחקא איש חרות, שומר גחלת האופוזיציה במועצת העירייה. גם הוא עשיר מופלג כיום. מניין? קשריו ההדוקים עם בן-ארי טומנים את עיקר התשובה.

ואלה אינן השאלות הסתומות היחידות. אפשר לשאול, למשל, מה קרה לחלקות 69-68 בגוש 7136? חלקות אלה היו שיי"כית ליהודי שניספה בשואה בפולין. בנו, הנרי ספירו מרחוב קרסמין ב"ג'בה, בא ארצה והלך לראות את רכוש אביו. הוא מצא שם בניין של מפא"י. כיצד הירשה בן-ארי לבנות את הבניין על מיגרש שאינו שייך למפא"י? מדוע הוציא לאחר מכן צו"הפקעה על חלקה 68? מדוע שינה את כיוון הרחוב על שני המפה, כדי שיעבור על פני חלקה 69 כולה עד שאי-אפשר לבנות עליה? פרקליטו מנסה לשוא לקבל תשובה.

או דוגמה קרובה: מיגרשו של רב מכור בד, שקיבל אותו ב-1924 בירושה מאביו. כאשר נפטר הרב, לפני כשנה, הותר את המיגרש לבתו. זו נסעה לבתיים, מצאה כי ניבנה עליו בית. בן-ארי, המכיר היטב את בעלה, מיהר להשתיק את העניין, נתן לה מיגרש אחר במקומו.

בן-ארי פנה השבוע מרצונו למבקר ה"מדינה, והמוסד לביקורת של מפא"י ה"ל"בש גם הוא על הפרשה. האם יצליחו לערוך חקירה יסודית וכנה? או שמא ימשיכו השאלות החמורות להדהר בחללה של בתיים, כשמדי פעם מתגלה עוד סרק של השערוריה?